AUGUSTINUS. HUGO DE SANCTO VICTORE
12. Jh. Seite 116r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

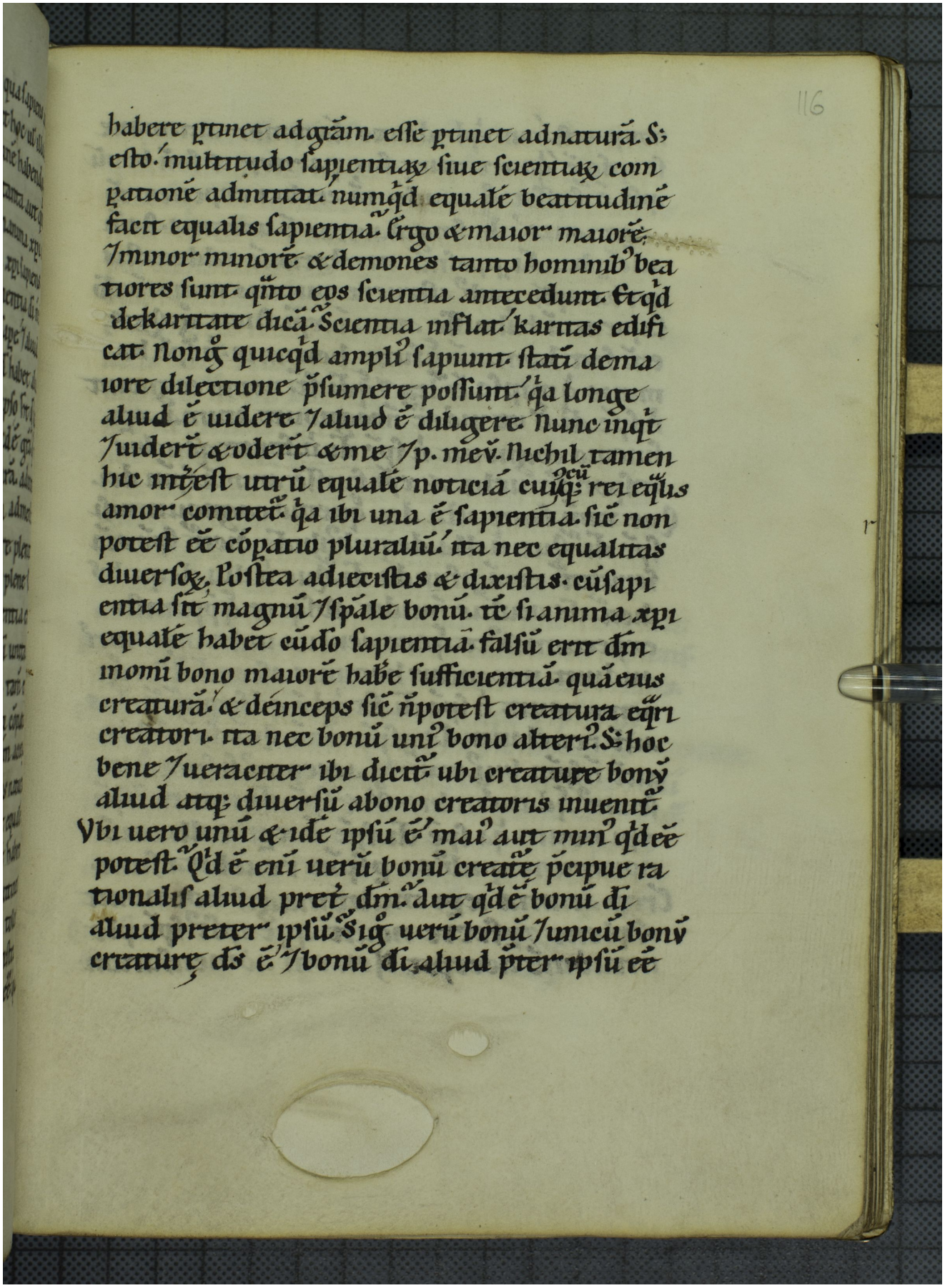

habere ꝑtinet ad grām. esse ꝑtinet ad naturā. S;
esto. multitudo sapientiaꝝ siue scientiaꝝ com
ꝑationē admittat. numq̄d equalē beatitudinē
facit equalis sapientia. Ergo & maior maiorē.
⁊ minor minorē. & demones tanto hominib⁹ bea
tiores sunt. q̄nto eos scientia antecedunt. Et q̄d
de karitate dicā. Scientia inflat. karitas edifi
cat. Nonq̄ quicq̄d ampli⁹ sapiunt. statī de ma
iore dilectione p̄sumere possunt. q̄a longe
aliud ē uidere. ⁊ aliud ē diligere. Nunc inq̄t
⁊ uidert̄ & oderit̄ & me ⁊ p. meū. Nichil tamen
hic intēst utrū equalē noticiā cuiusq̄ rei eq̄lis
amor comitet̄. q̄a ibi una ē sapientia. sic̄ non
potest eē cōpatio pluraliū. ita nec equalitas
diuersoꝝ. Postea adiecistis & dixistis. cū sapi
entia sit magnū ⁊ sp̄ale bonū. tc̄ si anima xp̄i
equalē habet cūdo sapientiā. falsū erit dm̄
in omī bono maiorē habe sufficientiā. quā eius
creaturā. & deinceps sic̄ n̄ potest creatura eq̄ri
creatori. ita nec bonū uni⁹ bono alteri⁹. S; hoc
bene ⁊ ueraciter ibi dicit̄. ubi creature bonū
aliud atq; diuersū a bono creatoris inuenit̄.
Vbi uero unū & idē ipsū ē. mai⁹ aut min⁹ q̄d eē
potest. Q̄d ē enī uerū bonū creatē p̄cipue ra
tionalis aliud pret̄ dm̄. aut q̄d ē bonū dī
aliud preter ipsū. Sig̊ uerū bonū ⁊ unicū bonū
creature ds̄ ē. ⁊ bonū dī aliud p̄ter ipsū eē